

svatko, tko se napose hoće baviti istraživanjem prvih početaka kršćanstva u našim stranama.

Želimo na koncu autoru, da jednako ljubavljivo kao dosada poradi na zacrtanom poslu, te nam za kratko poda cjelokupni prikaz čitave crkvene povijesti, što će biti na nemalu čast njemu, a slušačima bogoslovlja i široj javnosti na veliku korist.

Knjiga je opremljena ukusno, stoji 25 dinara, a naručuje se kod pisca u Franjevačkom samostanu (Zagreb, Kaptol 9). Bosansko-hercegovački biskupi preporučili su knjigu svojim župnicima, da je nabave za župske knjižnice. Isto je dozvolio i naš nadbiskup dr. A. Bauer za župne knjižnice naše nadbiskupije. (Vidi »Katol. List« 1921., br. 32.).

Ovoj se preporuci priključujemo želeći, da Jelenićeva historija nade što više čitatelja. Dr. Marić.

Prof. dr. Franjo Herman: Propisi o svetom redenu. Str. 1—40. Đakovo 1922. Tisak biskupske tiskare. Cijena 10 dinara.

Pisac iznosi, držeći se zakonskog slijeda, pregledno, sustavno i iscrpivo propise novog Zakonika o sv. redenu. Radi boljeg shvatanja daje prema potrebi i kratak povijesni prikaz uz naznaku razlika između dosadašnjeg i novog prava. Na pitanja, koja Zakonik ne rješava, odgovara pisac prema prihvaćenoj nauci bogoslova. Radnja će napose dobro doći redenicima za ispit, o kojemu govori Cod. can. 996, § 1.

Prigovoriti moramo ovim točkama: a) Na str. 27. navodi pisac kao nepravilnost »izvršivanje smrtnih kazni«, dok uistinu već sam prihvati krvničke službe, i bez izvršenja, tvori nepravilnost. — Na

str. 27. veli pisac, da su nepravilni »klerici, koji su izvršavajući zabranjene im liječničke i ranarničke poslove skrivili čiju smrt«. Mjesto »skrivili« valja staviti »prouzročili«, jer nepravilnost nastaje i onda, ako klerik upotrebi sav mar i postupa prema svima pravilima umjeća. — Na str. 31. veli se, da opći oprost ne vrijedi za službu vrhovnog redovničkog poglavara u egzemptnom klerikalnom redu, dok po Zakoniku (can. 991, § 3) treba reći za službu višeg redovničkog poglavara u egzemptnom klerikalnom redu. R.

Dr. Friedrich Heiler, Das Gebet. Eine religionsgeschichtliche und religionspsychologische Untersuchung. 2. vermehrte und verbesserte Auflage. München 1920. Verlag von E. Reinhardt. 8°, XIX + 558.

G. Heiler je povijesni istraživač i psihološki promatrač religioznih čina, osobito molitve. U svom predgovoru iznosi važnost, uzvišenost, potrebu i cilj molitve (str. VI—VII). On proučava molitvu sa povijesnog razvoja i religiozno-psihološkog stanovišta (str. VIII.). Tim nosi prednost nad mnogim, današnjim, religioznim psihologima, ili povijesno-religioznim istraživačima, koji proučavaju religiozne čine ili samo sa psihološkoga ili sa povijesnoga stanovišta.

U uvodu (str. 1—37) dokazuje, da je molitva prva, najviša i najsvečanija pojava i činjenica religije (str. 1). Ona daje život i procvat duhovnom životu (str. 2). Ona je temelj pobožnosti. Ona je religija u djelu (str. 3). Zatim iznosi bogatu književnost, koju su znanstveno obrađivali o molitvi kod Grka i Rimljana,